

[Dohrmann]

mandater, man taber næste gang; så bliver det nok nærmere de 20.

(Kort bemærkning).

**Svend Auken (S):**

Jeg vil godt kvittere for hr. Arne Melchior's venlige ord, og hvad han sagde om den indenrigspolitiske situation. Hvis ikke hr. Arne Melchior misforstår det, vil jeg sige, at den bar tydeligt præg af hans socialdemokratiske herkomst, og det mener jeg naturligvis som en u tvetydig kompliment. Jeg vil især fremhæve det afsnit, der var om de fremmede i vores samfund, som hr. Arne Melchior kaldte de nye danske. Jeg synes, det var godt, at det blev sagt så tydeligt, som det blev. Hr. Arne Melchior nævnte flygtningekonventionen, som er et nyere dokument. Man kan også nævne fortalen til Jyske Lov, som går helt tilbage til 1241. Den siger i sin indledning, at det er høvdinges og kongers fornemste pligt at beskytte faderløse børn, enker, pilgrimme og udenrigs mænd, thi dem går vold tiest ud over. Det er i virkeligheden en lang dansk tradition, som hr. Arne Melchior's indlæg i dag var i forlængelse af, og det syntes jeg godt jeg ville kvittere for.

Hr. Arne Melchior var glad for, at jeg ikke havde brugt udtrykket Overdanmark og Underdanmark. Det kunne jeg godt have brugt, og desværre med stadig større ret. Hvis hr. Arne Melchior prøvede at tage ud på Nørrebro eller Vesterbro i København og prøvede på at tænke tilbage på, hvordan tilværelsen var i disse kvarterer for bare få år siden, ville han desværre se, at der er sket et mærkbart fald i livskvaliteten, at der er sket en forråelse af tilværelsen i disse områder. Alle mulige sociale problemer er på vej op, er i stigning. Det berører ikke os, der lever i det, jeg har kaldt Overdanmark, os, der ikke har fået det dårligere. Jeg mener imidlertid, at man godt kan bruge udtrykket egoisme om en politik, der favoriserer os, der i forvejen har det godt, ud fra en betragtning om, at hvis vi bliver stærkere, bliver vi stærke nok til at hjælpe de svage. Desværre har udviklingen vist, at det er gået modsat. Den omstændighed, at nogle af os blev stærkere, gjorde os ikke stærke nok til at hjælpe de svage. Vi har faktisk svigtet på det medmenneskelige plan uanset vore motiver, og dér er jeg enig med hr. Arne Melchior. Det er ikke motiverne, vi skal diskutere; det er virkningerne af den politik, der bliver ført.

(Kort bemærkning).

**Arne Melchior (CD):**

Tak til hr. Dohrmann for at have afmeldt hr. Glistrup som statsministerkandidat, men usandt var det vel ikke. Han har da adskillige gange bragt sig selv på bane, og han har ikke meddelt, at han ikke mere kandiderer ved først givne lejlighed, men jeg noterer det med tilfredshed.

Så er der dette med de 10 pct.s indflydelse. Jeg skal bare oplyse dette, at CD, som også i lange perioder har haft 10 og endda op til 15 pct. af et samlet flertal bag firkløverregeringen, aldrig har sagt, at vi skal have indflydelse efter procentreglen. Det kan ikke lade sig gøre. Vi siger ikke »jeg« og »vi«. Man kommer med sine meninger, og så må argumenterne brydes, og så må man tale sig til rette. Demokrati er samtale og ikke påpegning af nogle procentsatser, selv om jeg ved, at man skal kunne tælle til 90.

Må jeg sige til hr. Svend Auken – jeg har lidt travlt – at min herkomst står jeg ved, det er klart. Man skal ikke besudle sin rede, man skal ikke spytte i det krus, man har drukket af. Man kan tit blive generet ved at blive rost af en modstander, men jeg drager ikke den konklusion. Jeg drager den konklusion, som jeg også havde som en rød tråd gennem min tale, at der ikke er så langt imellem os. Men det, jeg har sagt bl.a. om de nye danskere, er ikke noget, jeg står alene med. Det har mit parti, min partiformand og adskillige regeringsmedlemmer sagt tilsvarende, så det er da dejligt at konstatere, at på nok så mange vigtige områder mener vi det samme.

Til sidst dette om at være stærk nok til at hjælpe de svage. Jeg er mig bevidst, at jeg med denne min påstand, min udlægning af metoden, egentlig ligger på linje med LO, som aldrig har ønsket at vise løntilbageholdenhed for de bedst lønnede arbejdere til gunst for de lavrelønnede, men altid har procederet på, at hvis smede og typografer osv. kan gå i spidsen, skal det nok bringe niveauet op. Så min påstand er usvækket den, at hvis erhvervsvirksomhedernes konkurrenceevne ikke er i orden, bliver det først og mest værst for de ringest stillede. Men igen er det et spørgsmål om metode og ikke et spørgsmål om næstekærlighed eller forståelse for andres trang og behov.